

50 éven a Kábelüzem

A Posta Központi Kábelüzem dolgozóinak folyó évi november hónapban ünneplik meg az üzem, a postai kábelépítés és szerelés 50. éves jubileumát.

A félévszázados évforduló alkalmával érdemes rövid visszapillantást vetni az elmúlt 50 év küzdelmeire, emlékezni a rossz és jó dolgokra, amikben az üzem dolgozóinak része volt.

! *szerelem*
Már előjáróban megállapíthatjuk, hogy az elmúlt 5 évtizedet a legjobb akaratnál sem lehet csendes, békés időszaknak nevezni. Két világháború és a postai hálózatépítés rohamos fejlődése, a budapesti távbeszélőhálózat föld alá helyezése, az újabb és újabb távkábelvonalak építése olyan feladatokat rótt az üzem irányítóira (és dolgozóira), melyeknek csak erejük teljes megfeszítésével tudtak eleget tenni.

Az üzem régi dolgozóinak még jól emlékeznek Tersánszky Ákos mérnök, valamint Pápai, Páthai, Ráczman és Radnai kábelszerező szaktársakra, akik elősként végeztek a Posta keretében nagyobb felkészültséget igénylő kábelszerezési munkákat és akik tanítói és irányítói voltak annak a szakmunkás gárdának, amelyik a mai napig építi, szerel és fenntartja a Posta kiterjedt kábelhálózatát.

A Posta kábelépítő és szerelő szolgálata lassan fejlődött. 1897-ben húzták be a posta dolgozóinak az első távbeszélő kábelt a Szerecsen utcai tömbhálózatba, közvetlenül azután, hogy a Posta a Pusztás-főle távbeszélő üzemét átvette. 1900-tól már rendszeresen foglalkozott a Posta kábelépítéssel. 1912-ben a fent megnevezett szaktársakból megalakult a kábelfenntartó csoport, a távíróigazgatóság alá tartozó kábelosztály keretében már rendszeresen végzett kábelszerezéseket, főleg hibaelhárításokat.

Távolról
Az új kábelvonalak építését, szerelést, hosszabb ideig a kábelgyárak végezték a ők tartották fenn az épített vonalakat a jótállási idő alatt a postai megrendelés alapján még további időig is, ideig is.

A hibaelhárítása azonban mindinkább a Posta szerelő-részlegére hárult, a gyárak erre a célra nem akartak szerelőket készenlétben tartani.

1913-ban a "Szent László-kábel" építésével és szerelésével a kábelosztály dolgozóinak már komoly felkészültségükről tettek tanúságot. Ebben az évben jelent meg a városi távbeszélő vonalak tervezésére és építésére vonatkozó műszaki utasítás is.

Az első világháború alatt megakadt a fejlődés. Ezzel egyidőben a műszaki főfelügyelőség körében működő kábelrészleg alig végzett kábel-építési és szerelési munkákat, csupán hibaelhárításokat végeztek nagyobb számmal a szükségletnek megfelelően.

1919-ben a műszaki főfelügyelőség megszűnt, a kábelosztály a Táviró és Távbeszélő Igazgatóság főosztálya, később kábelügyosztálya lett, majd beolvadt az 5. műszaki ügyosztályba. A részleg a szervezetek alatt más-más elnevezéssel, de ugyanabban a szervezetben /:építési és szerelési csoport:/ végezte a munkáját.

1924-ben a központok géposztását megelőző hálózatfelújítási munkákat a kábelépítési és kábelfenntartási csoport már nagy létszámmal /:60 fő szerelő és építő gárdával :/ látta el.

1925. évtől kezdve már nem a gyárak és vállalkozók végezték a helyi kábelépítési és szerelési munkákat, hanem a Táviró és Távbeszélő Igazgatóság IV/1. építési és IV/2. fenntartási csoportja elnevezés alatt, a volt Kábelosztály látta el a teendőket. Ez az időszak mélyen belovésódott a kábeles dolgozók emlékezetébe. Éjjel-nappal folyt a munka, egymásután helyezték üzembe 1926-1929-es években a Krisztina, a Teréz, József, Belváros automata központokat, majd a Lipót és Lágymányos központ készült el, utóbbira az Erzsébet központ üzembehelyezésére került sor 1939-ben. A gyorsiramu hálózatépítő munka nagy szaktudást és munkabíró dolgozókat követelt. Akkor alakult ki az a kábeles törzsgárda, amelynek tagjai ma is szilárd oszlopai az egyre nagyobb feladatok megoldására hivatott postai kábelépítő és szerelő apparátusnak.

1926-ban a Táviró és Távbeszélő Igazgatóság megszűnt és az építési és szerelési csoport VII/1. építési és VII/2. szerelési osztály elnevezéssel a Vezérigazgatóság 9. üzemosztályához került. Itt külön tömb- és csőépítő részleg is működött, amelyik a vállalkozók által végzett ilyen természetű munkákat irányította és átvette. 1929-ben újabb átrendezésre került sor, újra felállították a Táviró és Távbeszélő Igazgatóságot és V/1. építési, V/2. fenntartási, V/3. ipari csoport néven újra felügyelete alá rendelték a Páva utca 10. alatt elhelyezett kábeles részlegeket.

A Posta kábelépítő szervezete a sokátszervezettség ellenére állandóan fejlődött. 1927-28-as években a szerelő csoport új műszereket kapott, ettől kezdve a posta szerelői is bekapcsolódtak a távkábel szerelésének, keresztvezetési kiegészítésének és pupinesévek bekötésének munkáiba. A kábelgyárak szerelőitől elsajátítva a szükséges szaktudást, később már önállóan végeztek ilyen munkákat.

A harmincas évek elején beköszöntő gazdasági válság idején a hálózatfejlesztési munkák is szüneteltek, nagy visszaesés követte az előbbi lázas iramot. A viszonylagos nyugalom idején a Posta kábeles részlege tovább fejlesztette szakértelmét: kidolgozta a Kisérleti Állomás segítségével a távkábel szerelési munkamódszereket is, új kábelelosztórendszert, végelzárókat, stb. tervezett és alkalmazott, biztosította a budapesti helyi és országos távkábelhálózat üzemképességét és állandó fejlődését.

Az egyre bővülő feladatok megoldására 1940. február 1-én Kábelhivatal név alatt egyesítették a kábelcsoportokat a Távközlési Igazgatóság felügyelete alatt.

Ilyen maradt a szervezet 1947. február 1-ig, amikor a Kábelhivatal a Posta Kábelhivatala néven központi hivatal lett. >

< A felszabadulás után a háborús pusztítások gyors megszüntetésére való törekvés, a távközlőhálózat helyreállításának szükségossége indokolta Kábelhivatal további fejlesztését.

A felszabadulást követő időkben a Kábelhivatal dolgozói hősi munkát végeztek a budapesti és létfontosságú távkábelhálózat helyreállítása terén: hiányos ruházatban, sokszor éhezve, életveszéllyel mit sem törődve látták el a hírközlő hálózat helyreállítási és építési munkáit.

Ebben az időszakban az államosított népgazdaság területén folyó átszervezési hullám a Postán is éreztette hatását.

1949. szeptember 1-én kibővített hatáskörrel "Posta Átvitel-technika és Kábelüzem", 1952. január 1-én "Posta Kábel- és Építő Üzem Vállalat", 1953. január 1-én "Posta Légvezeték- és Kábelépítő Vállalat" elnevezéssel, üzemi feladatkör-módosítással ismét átszervezték a Kábelüzemet meg sem várva, miképpen válik be az új szervezet hosszabb működés esetén.

1954. október 1-én megalakult a Posta Központi Kábelüzem, egyidejűleg a légvezetéképítési részlegeket az érdekelt igazgatóságok vették át.

A kis időközökben egymást követő, nem eléggé átgondolt átszervezések nagy megterhelést jelentettek az üzem vezető kollektívájának. Nem jutott elég idő és idő a munkaszervezés, a műszaki színvonal nagyobb iramu fejlesztésére, a szükséges munkafogalom megszilárdítására.

A legutóbbi nagyobb átszervezés óta eltelt 8 év alatt azonban lendületes fejlődés mutatkozott az üzem munkájában. Az üzem teljesítménye 1955-évihez viszonyítva 66 %-kal emelkedett. A II. 5 éves terv végére előirányzott emelkedés 107 % Fejlődtek a munkamódszerek és a technológia is.

Ebben az egyenletes fejlődésben megterpanást és némi visszaesést okoztak az ellenforradalom pusztításai. Az üzem dolgozói a harcok alatt sokszor életük veszélyeztetése árán munkálkodtak a rongálások gyors helyreállításán és a normális távközlő forgalom biztosításán.

1960. elején átvette már az üzem a Villamos Állomásszerelő Vállalattól a távkábelkiegyenlítővel foglalkozó részleget. Ettől az időtől kezdve a Kábelüzem a távkábelhálózat korszerűsítését, a kábelkiegyenlítői munkákat is teljes egészében hatáskörébe vonta.

A legnagyobb fizikai munkák gépesítésével a műszaki fejlesztés más területén is jelentősek az eredmények. Az alkalmazott gépek könnyebbé és eredményesebbé tették a fizikai dolgozók munkáját. >

*Fis az egyre növekvő munkakörrel megterhelés a fel-
adat elismerésével is.*

➤ Az egyre alaposabbá váló szervező munka/meg-kezdés-
melletti: A legutóbbi 8 év alatt Kábelüzem mint a Posta egyik
legnagyobb termelő üze- me, de esőben volt üzem, kétsze-
nyerte el a Minisztertanács és a SZGP vándorgyűlést és
legutóbbi Pártkongresszus tiszteletére rendezett munkav-
nyon elnyerte az MSZMP Központi Bizottságának díjazó o-
lét. <

➤ Nagy gondot fordított az üzem a felszabadulás után a dolgozók
szociális ellátására. Védő felügyelettel és munka és védő
ruhával látja el őket, gondoskodik megfelelő elszállásolásuk-
ról, étkeztetésükről. A munkásszállásokon televízió, rádió,
könyvtár biztosítja a dolgozók kulturális szükségleteit. Kúha-
nyozók, mosdók és mosógépek, stb-ek biztosítják a dolgozók tisztá-
kodási lehetőségeit. Az üzem párt és szakszervezeti bizottságai
állandóan foglalkoznak a dolgozók szociális és egyéb problémá-
ival, támogatják és segítik a szakvezetőséget ezek megoldásá-
nál.

Ha az üzem régi dolgozói összehasonlítják a kábelmunkások fel-
szabadulás előtti szociális helyzetét és munkakörülményeit,
jelenlegi helyzetükkel és munkakörülményeikkel, maguk is könny-
en meggyőződhetnek arról az óriási haladásról, ami a felsza-
badulás óta javukra történt. Légen, hiszen ideig nem volt sok
munkakörnél munkaruha rendelkezésre, szállásként valamilyen
pincében egy szalmabálk szolgált, rendszeres ellátásról nem le-
hetett szó, a szorított példák jól megmutatják a közelmúlt voltak
kénytelenek olvaszolni naponta a legtovábbi munkahelyre is.

Ha a dolgozók által kezdeményezett jól szervezett munkaverseny
és szocialista brigádmunka munkakörében segíti a termelést.
A jól dolgozó brigádok az ország elismerésén kívül lényeges
anyagi juttatást is élveznek jól végzett, nehéz fizikai mun-
kájuk jutalmaként.

➔ A Kábelüzem dolgozói a küzdelem múlt nem mindig derűs emlékei
és a jelen gondjai mellett szemüket már a jövő gondjaira,
feladataira szögezik.

(- az 1955. évi terv alapján -)
A III. 5 éves terv) A teljesítmény kb. 450 % növekedését irányozza
elő. A hálózati hálózat tervezett fejlesztése olyan felada-
tokat ró a Kábelüzem dolgozóira, amit csak okos és körültekintő
üzemszervezéssel és műszaki fejlesztéssel, képességeik és ere-
jük teljes megfeszítésével oldhatnak meg. A rendkívül nagy
feladatok szíves és szakosított munkát, az üzem dolgozóinak
szavatalan összeműködését igényelik. <

A fél évszázados évforduló megemlékező legyen alkalom arra,
hogy az üzem dolgozói a küzdelem múlt tapasztalatait levon-
va teljes erejükkel segítsék a jubiláló üzenet az előtte álló
feladatok megoldásánál.

A szerelési üzem műszaki fejlődésének tömör áttekintése.

A Kábelüzem szerelési üzemének kialakulása 1912 évben vette kezdetét.

Ez az üzemrészleg a Gulya utcában lévő kis helyiségből és 4 fő kábelszerelővel indult el a hírközlést szolgáló kábelszerelés fejlődés útján.

A helyi kábelek szerelését ekkor még a kábelgyárak szakemberei végezték és csak a fenntartás, ill. a hibaelhárítási munkák egy részét végezte ez a kevés számú szerelő. A kábelszerelés teljes fenntartási munkáinak átvétele kb. 1920-ra tehető.

Majd a csoport továbbfejlesztésével kb. 1926-ban már 25 kábelszerelővel a helyi előfizetői kábelek teljes szerelését a Posta végzi. A munkahelyek megközelítése 2 kerékű kézikocsival történt Budapest területén. Vidéken a kábelek szerelését szintén ez a csoport végzi. Kb. 1927-ben kapott egy db gépkocsit, amelyet becenevén "rojtosnak" neveztek.

A távkábel építése és kiigyeztetése 1928-ban vette kezdetét, amelyet azonban a Kábelgyárak végeztek hosszú időn keresztül.

A szerelési üzem 1946-ban került jelenlegi helyére a Dandár utcába. A szerelési munkahelyek megközelítésére megváltoztatlanul meg voltak a kétkerékű kézikocsik, melyet kézzel kellett tolni. Ezt a hosszú és fáradtságos közlekedési módot fokozatosan felváltotta a korszerű utasülkés tehorgépkocsi, míg a kétkerékű kézikocsik használata 1956-ban végleg megszűnt az üzemnél.

Az ujjaépítés során a helyi előfizetői kábelek szerelésénél a lassu hűveléssel készített kötéseket felváltja a lényegesen gyorsabb sodróssal készült kötések készítése.

A tapasztalatok alapján kialakult technológiák egy részét az 50-es évek elején munkafolyamatok leírása és házi szabványok rögzítik.

Kb. 1952-évtől kezdődően a hibaelhárítások és szerelések meggyorsítása érdekében újabb és újabb műszereket és gépkocsikat kap a szerelési üzem, de még mindig nem elegendő.

A szerelők által helyi kábelszerelésnél használt 20 megohmos méréshatású műszereket felváltják a magasabb méréshatású 100 megohmos meggerék. A távkábel szereléshez és kiigyeztítéshez szükséges műszerek beszerzése is kezdetét veszti.

Majd megjelenik a kísérletezés után üzemszerű használatra az új típusú alumíniumhépenyi páncélos kábel úgy helyi, mint távkábelként. Ennek szerelési módját az üzem kialakítja és folyamatosan végzi.

A kábelszerelés állandó fejlesztése és bővítése érdekében rendszeresen kábelszerelési tanfolyamokat tart. Ezzel lehetővé teszi a Vidéki Igazgatócsoport részére kábelszerelők kiképzését is. Majd a hangfokozású távkábel kiigyeztetésére tanfolyamot indít az építészettörzs részére.

Ezek következményeként 1958-ban már a szerelési üzem önállóan végzi a hangfrekvenciás távkábel kiegyenlítéseket, a területet kezdi elhódítani a volt kábelgyári részlegektől.

Időközben kialakítja a korszerű távkábel hibastatisztika műszaki adatszolgáltatását s ezt követően a helyi kábel hiba statisztikát.

Összgezve a helyi kábelszerelési munkák növekedése mellett a szerelési üzem a hangfrekvenciás távkábel szerelés és kiegyenlítésével bővült, ill. fejlődött.

Jelenleg 53 fő vizsgázott szerelővel dolgozik amely kétszerese az 1944 év előtti időszaknak, 3 db 3 tonnás tehargépkocsi és 9 db személygépkocsi áll rendelkezésre, amely szintén többszöröse az 1944 év előttié.

1960. évben már a szerelési üzem 41 db különféle elektronikus és 165 db különféle villamos műszer, összesen 206 db műszer áll rendelkezésre a Szerelési üzemnek a megnövekedett feladatok ellátására, ami lényegesen többszöröse a 44 év előtti időszaknak.

A népgazdaság iparágainak további fejlődésével szükségessé válik a kábelszerelés további fejlődése és korszerűsítése is.

Itt a sok probléma közül csak azt említem meg kábelszerelés vonatkozásban, hogy a szerelési üzemnek rövid időn belül fel kell készülnie a műanyagköpenyű /polietilén/ és érszigetelésű kábelek szerelésére, majd a műanyag koprózásvédelmű alumínium köpenyű kábelek szerelésére is, melyek jelenleg még a kísérletezés stádiumában vannak, de közel állnak az üzemszerű megvalósuláshoz.

Természetesen a növekvő szerelési feladatokhoz, növekvő munkaerőre és munkaeszközökre lesz szükség.

BUDAPESTI TÁVBESZÉLŐ IGAZGATÓSÁG
BUDAPEST VIII., HORVÁTH MIHÁLY TÉR 17-19.

Lévélcím: 1431 Budapest, Postafiók 187.
Telefon: (1) 343-900 Telax: 22-5904
Pénzforgalmi jelzőszám: 215-96052

Magyar Posta Központja
Távkozlási Szakosztály

Budapest

1540

1985 DEC 29	
86829	csoporthoz
Előszám:	utolsó:

1 Jelentem, hogy az Igazgatóság a kikapcsolt Vár mellékközpontot szeretné eredeti állapotban megtartani, és egy gyűjteményes kiállítással kiegészítve egy vállalat történeti gyűjteményét létrehozni. /A gyűjteményes kiállítást 1987. május hóban szeretnénk megnyitni./

1987. nevezetes évforduló lesz a budapesti távbeszélő történetében.
1897.-ik évi XVI.t.-C. alapján vették állami kezelésbe a budapesti távbeszélő hálózatot.
1897. május 14-én megalakult a Budapesti Távbeszélő hálózat Igazgatósága.

1a A Vár mellékközpont típusa annak az első automata rendszernek, amit a Magyar ipar sorozatban gyártott. Ebből a típusból Magyarországon ez az utolsó önállóan is működőképes / regiszteres / központ.

2 A központ gyűjteménnyé való átalakításához ideális műemléki környezetben van,

Posta szakmánk multját, elődeink munkáját és ezzel a dolgozóinak munkáját becsüljük meg, e műszaki emlék megőrzésével.
Egyedülálló darabbal gazdagodna a magyar távbeszélő történelem.

2a A kialakításra kerülő gyűjteményben helyet kaphatna a hírközlés egyéb kiállítási anyaga is. / A TIG 5 éve gyűjti a telefon történetével kapcsolatos tárgyi és írásos emlékeket. /

A gyűjtemény segítségével megismertethetnénk ipari tanulóinkat, a híradástechnikai szakközépiskolák, és egyéb iskolák tanulóit a távbeszélő történetével, a távbeszélő fejlődésével, és nem utolsósorban megnyerhetnénk őket szakmánknak.

Bp. T. L.

A külső és a belső PR tevékenység egyik bázisa lehetne.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság a Vár mellékközpontban egy vállalat történeti gyűjteményt hozna létre, a gyűjtemény neve:

③ A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság vállalat-történeti gyűjteménye.

④ Az Igazgatóság működtetné, s tartaná fenn, mint önálló gyűjteményt, /erre a fennálló rendelkezések értelmében lehetőség van/ a Postamúzeum szakfelügyelete mellett. /A gyűjteményt saját gyűjtött anyagunkból is létre tudjuk hozni./
A központban, és a környezetében elvégzendő munkákat felmértük és a gyűjtemény kialakításához a következő munkákat tervezzük:

- I. A központot befogadó épületrészt elő kell készíteni új rendeltetésének megfelelően, ami a megfelelő helyiség átrendezés és a burkolatok felújítását jelenti. II.
A berendezést általános tisztításnak kell alávetni. A nem eredeti berendezés részeit lehetőség szerint vissza kell cserélni eredetire. Erre vonatkozóan a felmérés és a máshonnan odaszállítandó tételek jegyzékbe vétele megtörtént.
III. Be kell szerezni, illetve elő kell készíteni a közönség fogadásához szükséges felszereléseket.
IV. Szemléltető anyagokat kell összeállítani a központ működésére, technikai-történeti jelentőségére vonatkozóan.

⑤ A gyűjteményt egy megbízott vezető irányítaná, aki ezen felül koordinálná az Igazgatóság területén folyó muzeális értékmentést. A szükséges létszám vezetővel együtt 10 fő.

1 fő vezető
2 " takarító
2 " portás
5 " műszerész /részben a nyugdíjas szakembereinkkel szeretnénk megoldani, evvel is lehetőséget nyújtanánk azoknak, akik szeretik szakmájukat, és nyugdíj után is akarnak dolgozni./

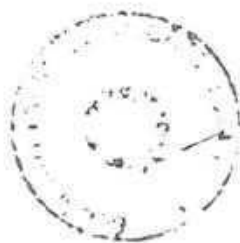
⑥ A működtetés költsége éves szinten 1-1,2 millió Ft lenne. Az épület részbeni átalakítására és felújítására, valamint a berendezések tisztítására, felújítására és az egyéb szükséges munkák végzésére terv készítés szükséges.

↓
a) építési → alakítás + burkolás
b) felújítás → gép
c) berendezés → bútor stb.

A költségek ennek alapján lesznek ismertetek.
Amennyiben t.Szakosztály a fenti elképzelésekkel egyetért,
megteszem a további szükséges intézkedéseket.

Kérem jelentésem elfogadását és t.Szakosztály szives döntését.

Budapest, 1985.december 27.

[Handwritten signature]
Schneider József :/

Igazgató

véleményezés végett a t. Tájékoztatási és marketing osztálynak megküldjük.....

r.u.

L. a t. Tájékoztatási és marketing osztály

Budapest, 1986. január 13.

[Handwritten signatures and notes]
/dr. Buzás/ E. 1.13
K. 2.11.15

Üi: Rátkyné

Az ügy fejleményeiről a T. Osztályt folyamatosan tájékoztatom.

Kérem jelentésem szíves elfogadását.

Budapest, 1986. II. 20.

1986 FEB 2 11

[Handwritten signature]
Kb
Buc
#24

Kovács Józsefné POKI-igazgatóhelyettes et-nővel az ügyben folytatott f.hó 26-i megbeszélésünk szerint a POKI jelen iratbeli felhívásunkra a közelmúltban többször tárgyalta a TIG igazgatója által kijelölt művelődési bizottság tagjaival, Cseledy András és Keviczky István et-ekkel. Ennek során a POKI a központi elképzelések alapján előkészíti az egységes postai állásfoglalás kidolgozását, amellyel először a Posta felső vezetése majd a szükséges anyagi forrás biztosítása után a Művelődési Minisztérium felé fordulhatunk.

Az ügyben a mai napon/részletes 50.090-8/1986.sz. iratunkat /amelyben elhelyeztük a 81.426-2/81, 50.006-83/81 és 50.003-20/82.sz. előiratokat ill. azok másolatait/ K.e. rovaton bemutatjuk a t.Távközlési szakosztálynak. Ebben felhívjuk a POKI-t és a TIG-et az összpostai szempontoknak és a művelődéspolitikai elveknek egyaránt megfelelő postai javaslatok sürgős kidolgozására, a várható költségek felmérésére, hogy az ügyben mielőbb javaslatot tehessünk a felső vezetés részére.

Ezzel az iratot visszajáratjuk...

r.u.

a t.Távközlési szakosztálynak.

Budapest, 1986. február 27.

1986 FEB 28 /Dr. Nemesi/ /Kósa/

A t. Tájékoztatási és marketing osztály tájékoztatását tudomásul vettük. Az iraton részünkről további intézkedést nem tervezünk, az iratot eltelesszük irattárba. A Budapesti Távközlő Igazgatóság az iratban tárgyalatról i.e. rovaton tájékoztatjuk.

I R A T T Á R B A !

Budapest, 1986. március 3.

[Handwritten signature]
dr. Buzás

[Handwritten signature]
K. 2.11.

1 A TIG benti jelentésében megfogalmazott múzeumlétesítési célok és módszerek jelentősen eltérnek a Postamúzeum 1982-ben előmunkált és a TIG-gel, sőt a Várközpont épületének tulajdonosával, a Magyar Tudományos Akadémia illetékeseivel is tárgyalta alapfeltételektől. Akkor arról volt szó, hogy a "Vár" telefon-mellékközpontból csak egyes jellemző elemeket kell megőrizni és a terület nagy része helyet fog adni a Postamúzeum Bp.VI., Népköztársaság útja 3.sz. alatti kiállítási termeiből oda átszállításra kerülő telefon-fejlődéstörténeti anyagoknak. Sőt, esetleges további helyiségek bérlése útján lehetőséget láttak ott a Postamúzeum restaurátorműhelyének a felállítására, esetleg a múzeum más adminisztratív és kutató dolgozóinak az elhelyezésére is.

Azóta természetesen több minden régi elképzelés és lehetőség megváltozott. Így azt is figyelembe kell venni, hogy a Budai Vár területén és környékén lévő távközlő állomások kábeleit most és a jövőben is a Várközpont épületébe, a kikapcsolt központ rendezőjére futnak be és onnan van kivezetve az új Krisztina II. telefonközpontba. Vitatható kérdés, hogy a jelenlegi Postamúzeum kiállítási tárgyainak, a hiányzó munkahelyiségeknek milyen részét lenne célszerű felvinni a Várba, hogy egyáltalán mennyi költséget lehet e célra előteremteni a jelenlegi gazdasági körülmények és szabályok mellett a TIG-gel.

2 Fentiek alapján felhívjuk a POKI-t, hogy sürgősen kezdjen/közvetlen tárgyalásokat az ügyben és annak részleteiről folyamatosan tájékoztassa ügyintézőnket, egy-egy fordulópont után pedig írásbeli jelentést adjon osztályunknak, hogy mielőbb kialakíthassuk végleges álláspontunkat a TIG "Vállalattörténeti gyűjtemény létrehozása" tárgyú javaslatáról...

r.u.

L. a Posta Oktatási és Kulturális Intézet.

Budapest, 1986. január 29.

[Handwritten signature]
/Dr. Nemesi/ /Kósa/

1986 FEB 31

[Handwritten signature]
K. 2.11.

FOKÜZPONTOK

1-es számsík

Demján
Károly
Nyílt.
ost

Rotary 7A-2
típusú fóközpont

Crossbar ARF 102
típusú fóközpont

✓ Erzsébet	Dobru	Belváros	Petőfi ✓
✓ Ferenc I.	Tavir n.	Ferenc II.	
✓ József	Hároath M. t.	Lágymányos II.	
✓ Krisztina	Kr. kert.	Teréz II.	
✓ Lágymányos I.	Vásár p. n.	Ujpest	Madhy k. n. c. ✓
✓ Lipót	Vári út	Városmajor I.	Városm.
✓ Óbuda	Kincell n.		
✓ Teréz I.	Nagygyűrt		
✓ Zugló I.	Kincell n.		

2-es számsík

Crossbar ARF 102
típusú fóközpont

Elektronikus
fóközpont

Csepel I.	Budafok
Városmajor II.	
Zugló II.	

SZÁMSÍKVÁLTÓ KÖZPONTOK

Crossbar ARF 102

Lágymányos
Ferenc
Teréz
Városmajor
Zugló

Nyílt.
ost.
1384-244
Salmon
Tamas
ilk.

Alk. 138-4344
1650 Környék 34.
PF Salmoni dr.
Tibor. Bes. Yr.
Papp János 138-4747
Tig Tib. nr.
Ruh. ter.
ter. határ
I-IV szelvény.
1:20000

Sas u ?	Csepel	✓	○	Békásmegyer	☐	✓	Dósa Gy u ?	
17/19 ✓	Petrőfi S. u	Belváros	4	○	Budaörs	✓	☐	Szabadság u
2	Varga J. f. u	Budafok	✓	△ △	Budatétény	✓	△ △	✓
75/81	Dob. u	Erzsébet	4	○	Gazdagrét	✓	☐	✓
2/5	Tarvin u	Ferenc	4	○	LRI		☐	✓
14/19	Horvák M. té	József	✓	○	Pesthidegkút		☐	✓
	Kristina k. té	Krisztina	4	○	Pestlőrinc	✓	☐	Vörösmarty M.
4/6	Városházai P. u	Lágymányos	✓	⊖	Pók utca	☐	☐	✓ ☐
	Budai u	Lipót	4	○	Rákoskeresztúr		☐	✓
	Kiscelli köz	Óbuda		○				
54/56	Nagymercse u	Teréz	4	⊖				
2	Mády L. u	Újpest	4	○				
	Városmajor u	Városmajor	4	○	○	○		
	Szemmer u	Zugló	4	⊖				

120-122

120-122

Csepel	☐	Békásmegyer	☐
Belváros	☐	Budaörs	☐
BudafoK	<input type="triangle"/>	Budatétény	<input type="triangle"/>
Erzsébet	☐	Gazdagrét	☐
Ferenc	☐	LRI	☐
József	☐	Pesthidegkút	☐
Krisztina	☐	Pestlőrinc	☐
Lágymányos	☐	Pók utca	☐
Lipót	☐	Rákoskeresztúr	☐

Óbuda

Teréz

Újpest

Városmajor

Zugló

Jelölések

Rotary 7A-2

Rotary 7A-2 + Crossbar ARF 102

Crossbar ARF 102

Tároltprogram vezérlésű
elektronikus központ

Konténer központ

Cím: Budapest közforgalmú távbeszélő központjai

Atadva a Tiltakozáson
1991. IV. 18.

Fapp János irodavezető úrnak
Távbeszélő Beruházási Iroda

Budapest
Főraktár u. 34.
1093

Tisztelt Kolléga Ur!

Köszönetemet fejezem ki Önnek és munkatársainak - külön kiemelve Bolyosi Tamás és Imre Gáborné segítőkész, szakemberi munkáját - a budapesti távbeszélő központok tápterületi térképének jó minőségű, gyors elkészítéséért. A térképet a f.évi május hónap nyíló Telefónia Fóruma távhálózáti tábláján állítom ki.

Budapest, 1991. április 18. Őszinte nagyrabecsüléssel

/Kovács Gergelyné/
Irodavezető igazgató

1985 III.

Tisztelt Rádai elvtárs!

Először és megköszönjük a Budapesti Távközlési Igazgatóság Múzeális Értékeket Mentő Bizottsága nevében azt, hogy meglátogatta tervezett Várközpont múzeumunkat.

E témához tartozó bővebb tájékoztatásunkat a következőkben hozzuk szíves tudomására.

A Budapesti Távközlési Igazgatóságon a Művelődési Bizottság foglalkozott 1981 évtől részben a régi utcai nyilvános telefonok beépítésének kérdése és rendezése valamint a telefon-technika múltjával kapcsolatos tárgyak és írásos anyagok, fényképek gyűjtésével.

1982. augusztus havában már megalakult a Múzeális Emlékeket Mentő Bizottság mint a Művelődési Bizottság "állbizottsága" a szervezett, irányított gyűjtés valamint a megőrzésre szánt tárgyak felújításainak érdekében.

A Bizottságban helyet foglalnak üzemünk képviselői, egyes kiemelt szakterületek dolgozói, tapasztalatokban gazdag nyugdíjasok.

Célul tűztük ki:

- régi telefonkészülékek, alkatrészek
- alközpont és kis telefonkapcsoló berendezések
- nyilvános telefonfülkék
- egyéb telefontechnikai régiségek és az
- Igazgatóság történetének kutatásához anyagok gyűjtését, rajzok, képek felkutatását, felújítását.

1982. októberében e célok érdekében versenyt szerveztünk, amelyet az Igazgatóság Halló c. lapjában és üzemeink területén külön felhívásban is hirdettünk.

Budapesten, vidéken csakhamar jelentős mennyiségű anyagot gyűjtöttek össze a verseny résztvevői. A legkiemelkedőbb eredményeket elérőket pénzjutalomban részesítettük.

Egy év múlva - 1983-ban - a verseny tovább folyt. Tucat-számra gyűltek a régi tárgyak. Erről beszámoltunk a Posta c. lapban. 1984. év végéig már több száz darab került raktárunkba. Az előző évnél jobb gyűjtést jelentősebb pénzjutalmak emléklapok kísérték.

Ez a gyűjtési verseny most is folyik. A Bizottság új felhívását majd színes nagyobb méretű plakátok, röplapok és egyéb figyelemkeltő felhívások is követik.

A Bizottság gyűjtő munkáján kívül kapcsolatot tart a Műemlékfelügyelőséggel a régi, nyilvános telefonfülkék elhelyezése érdekében.

1982. óta foglalkoztunk azzal, hogy az új Krisztina telefonközpont 1985-86 évi bekapcsolása miatt az 1928. óta működő és most leállító Várközpontot nem engedjük lezesezni.

Ez az egyetlen 7A1 típusú központ, amelyet eredeti állapotában, helyének távközlési múzeumá alakításával megőrizhetnénk.

Ebben a helyiségben saját ipari tanulóink, híradástechnikai Szakközépiskolák, technikusképzők részére oktatási szempontból fontos képet adhatunk a telefon fejlődéséről.

Ezenkívül egyéb iskolákból is megtekinthetők a tanulók és ez elősegítheti a munkaerő pótlást. Mint kiemelt, műemlékterületen kialakítható múzeum és kiállítás a hazai és az ott megforduló külföldiek látogatottságára számíthat, akik telefonálhatnak is a régi készülékeken és láthatják a működő telefonközpontot.

Mindezekről hirt adtunk a Posta és a Halló c. lapokban.

Ez a múzeum teljesen a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság hatáskörébe tartozna miután így lehet a kiállítások anyagát megfelelően változtatni, a gépi berendezéseket működtetni és karbantartani. Ezekhez a személyi, tárgyi feltételeket csak a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság tudja biztosítani.

Mindezekkel a kérdésekkel továbbra is a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Művelődési Bizottságának Titkára és a Múzeális Értékeket Mentő Bizottság Vezetője foglalkozik.

Kérjük a kezdeményezésünk szíves támogatását.

Budapest, 1985. március 15.

/:Keciczky István:/
Múzeális Értékeket Mentő
Bizottság Vezetője

/:Cseledy András:/
BTIG. Művelődési Bizottság
Titkára

Posta-Műszaki Dokumentációs és Tájékoztatási Központ

Telefon: 226-007, 427-938

Budapest VI., Népköztársaság útja 3.

1061

145/1984.

1984. IV.

Pozsonyi Vilmos elvtárs
a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság
igazgatója

B u d a p e s t
Postafiók: 87 Kev. IV. 10
1431

Kedves Pozsonyi Elvtárs!

A napokban kaptam meg Igazgatóságod Múzeális Értékeket Mentő Bizottságának beszámolóját Keviczky István elvtárs aláírásával.

Ezúton is szeretném megköszönni támogatásodat és ösztönző munkádat, amellyel ezt a szép és hasznos feladatot ilyen magas színvonalra emelted.

A Bizottság munkájához néhány dologban konkrétan is /Vár mellékközpont múzeumi célú felhasználásának kezdeményezése, begyűjtött anyagok tárolása, restaurálása, kiállítása stb./ Felajánlottam a Postai Műszaki Dokumentációs és Tájékoztatási Központ, illetve a Postamúzeum segítségét közös feladataink megoldásában.

Továbbra is kérlek a Bizottság értékmentő munkájának segítésére, támogatására és ösztönzésére.

B u d a p e s t, 1984. április hó 3-án

Elvtársi üdvözléssel:

Harmat István
Harmat István/
igazgató

145/1984.

1984. IV

Budapesti Távbeszélő Igazgatóság
Keviczky István nyugdíjas
Múzeális Értékeket Mentő Bizottság

B u d a p e s t
Postafiók: 87
1431

Kedves Keviczky Elvtárs!

Örömmel olvastam megküldött beszámolóját a Múzeális Értékeket Mentő Bizottság munkáiról, örömeiről és gondjairól. Az örömhöz, sikerekhez - amelyeket a Postamúzeumon keresztül is ismerek - szívből, őszintén gratulálok és ebből még többet kívánok. A gondok, az "örömök" feloldásához viszont a Postai Műszaki Dokumentációs és Tájékoztatási Központ eszközeivel, lehetőségeivel szeretnék hozzájárulni.

Talán a legfontosabbal kezdve:

1. Minden - a múltat a ma, a jövő fejlődése alapjának tekintő, szerető - postás dolgozó egyértelműen vallja, hogy szükség van egy olyan létesítményre, ahol bemutathatjuk - és nemcsak múzeális emlékként, hanem oktatási céllal is - a magyar telefónia minél teljesebb hiteles történetét dokumentumokon és tárgyakon keresztül.

Az Ön által leírtakkal teljes mértékben egyetértek, erre a legalkalmasabb a Vár központ.

Ismereteim e témáról a következők:

- 1981-ben Valter Ferenc vezérigazgatóhelyettes elvtárs utasítására a Vezetékes Távközlési szakosztály kezdett el foglalkozni a fenti témával.
- A PDK - mint a Postamúzeum felügyeleti szerve 1981. III. negyedében kapcsolódott be a tárgyalásokba, a Tájékoztatási osztály utasítása alapján. Tárgyalásokat folytattunk a helyiségeket bérbeadó Ingatlankezelő Vállalattal, az épületben szintén bérliként jelenlévő Tudományos Akadémiával a helyiségek biztosítása, valamint az Országos Műszaki Múzeummal a 7A-1 típusú mellékközpont berendezéseinek "műszaki emlékké" nyilvánítása céljából. Mindenhol megértésre találtunk.
- Fentiekről - a Tájékoztatási osztályon keresztül - Valter Ferenc elvtárs 1982. április 7-iki jelentésben tájékozódott.

Tekintettel arra, hogy a Vár központ felszabadulása 1985-86-ra várható, az új Krisztina központ belépése után, a Magyar Posta vezetőinek döntése, előkészítése céljából a PDK ismét foglalkozik e témával.

2. A Magyar Posta rendelkezik egy szép, viszonylag jól felszerelt múzeummal, kiállító termekkel, raktárakkal. Ilyen formában nem jelenthet gondot a begyűjtött dokumentumok és tárgyi emlékek elhelyezése - akár a TIG tulajdonjogának, vagy elsődleges használati jogának megtartásával is.

Ebben a Postamúzeum, illetve a PDK messzemenő segítséget ajánl fel, amennyiben biztosítja az anyagok szakszerű tárolását, nyilvántartásba vételét, a társadalmi tulajdon védelmének biztosítását.

./.

Megállapodás szerint kiállításaiába azokat szívesen beépítené - feltüntetve a tulajdonost - illetve saját anyagaival kiegészítené a TIG esetleg kialakuló saját "házi kiállításának" anyagát - biztosítva ezzel a begyűjtött értékek céljuknak megfelelő hasznosítását.

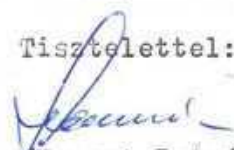
3. Egy-egy kiemelkedő tárgy restaurálását - egyedi elbírálás alapján - esetleg a Múzeum költségvetéséből elvégeztethetné, esetleg előzetes tervet készítve, azt a következő évek költségvetésébe beépíthetné.

A fenti kérdésekben konkrétan is partnerek szeretnénk lenni. A megvalósítás érdekében kérem, hogy személyes megbeszélésekkel konkrétizáljuk tenni-valóinkat.

B u d a p e s t, 1984. április hó 3-án

Tisztelettel:

Harmat István/
igazgató

BUDAPESTI TÁVBESZÉLŐ IGAZGATÓSÁG
BUDAPEST VIII., HORVÁTH MIHÁLY TÉR 17-19.

Levélcím: 1431 Budapest, Postafiók 187.

Telefon: (1) 343-900 Telex: 22-5904

Pénzforgalmi jelzőszám: 215-96052

VÁR

1986. III.

L e v é l t e r v e z e t

Dr. BEREND T. IVÁN akadémikus
a Magyar Tudományos Akadémia elnökének
B u d a p e s t

Tisztelt Berend Elvtárs !

A Magyar Tudományos Akadémia várbeli épülettömbjének / Országház u. 28-30/ egyik belső udvart kerítő épületszárnya földszintjén helyezkedik el az 1928. június 10 és 1985 november 30 között működtetett " Vár távbeszélő mellékközpont, amely közel hatvan esztendeig szolgálta fővárosunkat, majd a várnegyed.

Mint ipartörténeti emléket működőképes állapotban kívánjuk megőrizni. Ez kitűnő lehetőséget kínál arra, hogy "élő" muzeumként bemutassa a távközlés történetét a kezdetektől napjainkig, fejlődésének főbb állomásait, kiemelkedő személyiségeit, társadalmi, gazdasági, kulturális életünkben betöltött szerepét. Mint postamuzeum természetesen éppen úgy meg kell ismertesse a látogatókat a Magyar Posta távközlés szolgálatában kifejtett tevékenységével, mint a jelenlegi tudományos kutatások eredményeivel. Mindezt a központ helyszínen működtetett állomásainak segítségével lehet sokoldalúan az oktatás és az ismeretterjesztés szolgálatába állítani.

A fenti elképzelések megvalósítása szükségessé teszi a Postamuzeum távközléstörténeti gyűjteményének áthelyezését. Ezt azonban csak akkor tudjuk megfelelően elhelyezni, ha a postai bérleményhez csatlakozó, korábban a Népzenei Kutató Csoport használatában állott összességében mintegy 200 m² alapterületű helyiségekre is kiterjedhet használati jogunk. A bővítés és a muzeumi célú átalakítás lehetővé tenné az értékes műemléki belső tér jelenleg válaszfalakkal szétszabdalt impozáns helyiségeinek rekonstrukcióját is.

Összességében elképzelésünk az épületszárny egységes, közcélú hasznosítását és műemlékvédelmét egyaránt szolgálni kívánja.

Egyetértése esetén kérem szíveskedjen támogatni a fenti helységek bérleti jogának átadását vagy tartós használatba adását a Magyar Posta számára.

Elvtársi üdvözlettel :

Budapest, 1986. március

/ Tóth Illés /
államtitkár

Húszéves álomom a Telefónia Archívum

Önmagam legnagyobb álmaim egyike volt, hogy a telefónia tárgyi emlékeit, történelmi értékeit, ha lehetséges, megőrizzük és megmutassuk a jövő nemzedéknek. Ha így tesztünk, a jövőbenek pótolhatatlanok. Ha a véleményem Keviczky István, aki húsz évvel ezelőtt fejtegette, hogy nemcsak

az ember az, hanem a technika is, a telefónia tárgyi emlékeit, történelmi értékeit, ha lehetséges, megőrizzük és megmutassuk a jövő nemzedéknek. Ha így tesztünk, a jövőbenek pótolhatatlanok. Ha a véleményem Keviczky István, aki húsz évvel ezelőtt fejtegette, hogy nemcsak

Mostanra kézzelfogható községbe került a húszéves álom: a tervek már készülnek, és reméljük hamarosan megkezdődnek a múzeum helyiségének átalakítási munkálatai is. De amíg idáig jutottak a dolgok rengeteget kellett vitatkozni, sokszor veszekednie Keviczky Istvánnak. Sok értetlenkedőt kellett meggyőznie, még telefonos szakembereket is, akik úgy tettek, miként az egyszeri béka, amelyhez hozzászokott a pocolyához, így aztán el sem tudta képzelni milyen is a tenger.

Keviczky István most hatvanöt éves, 1983 óta nyugdíjas. Kopaszodó, ősz hajú, bozontos szemöldökű. A szeme nem öregedett. Olyan hittel beszél a muzeális értékek megmentéséről, mintha az életéről lenne szó. Ha jól meggondolom ez így is van: a telefónia az élete.

Hogyan esett bele ebbe a „bűnös gyűjtőszendvedélybe”? Nincs ebben semmi különös. Mivel mindig is a telefónia volt a szakmája, észrevette azt, ami másoknak természetes volt, hogy sok régi érték megy naponta veszendőbe. A Budapesti Távközlési Igazgatóságon hozzá tartozott a főváros föld alatti és föld feletti hálózatának kicserélése. Az ötvenes évek végén és a hatvanas évek elején ki kellett cserélni az elavult, korszerűtlen hálózatot. Arra gondolt: meg kellene menteni a régi tárgyakat, hiszen azoknak nem a szemétként lenne a helyük. Mert hogyan ismerik meg a fiatalok a régi berendezéseket, ha Csáki szalmájaként kezelik azokat? De az élet sokkal bonyolultabb annál, mint hogy

az ember azonnal megvalósíthassa szándékait. Néha várni kell. A legfontosabb ilyenkor: ne feledjük el célunkat. Így tett Keviczky István is. A hatvanas és hetvenes években annyira megnöttek a hibaelhárítási feladatok, hogy nemigen jutott ideje álmának megvalósítására.

De amikor 1973-ban megvált a hálózatos szakterületől és belső ellenőrzési osztályvezető lett, megint feltámadt szunnyadó szenvedélye. Nem is csoda, hiszen minden üzemi selejtezésnél hivatalból ott kellett lennie, és így akaratlanul is újra gondolhatta mit lehet tennie. Beszélt munkatársaival, hogy az értékesebb, megőrzésre érdemes hálózati tartozékokat, a régi anyagokat ne dobják ki, hanem gyűjtsék össze, mentse meg.

1976-ban kinevezték a műszaki fejlesztési osztály vezetőjévé, ami megint közelebb vitte céljának megvalósításához, hiszen rengeteg szakirodalmat kellett tanulmányoznia. Látta a külföldi példákat, hogyan óvják, mentik meg az elavult berendezéseket, és az idő is kezdett jobban kedvezni a gyűjtés felgyorsításának. Az akkori igazgató, Pozsonyi Vilmos ugyanis támogatta „megszállottunk” elképzeléseit, ő is szerette a régi telefonokat, berendezéseket. Keviczky István pedig maga köré gyűjtötte a többi „megszállott”, és gyűjteni kezdték az elkönyvelt javakat. Dívatos kifejezéssel élve: alulról szerveződött ez a csoport, talán ezért is volt ennire eredményes. Semmiféle külső kényszer nem

volt. Összefogtak a hálózatosok, készülékjavítók, főközpont- és alközpontfenntartók. Gyűjtöttek, gyűjtöttek és gyűjtöttek. Az igazgató pedig, látva az eredményeket, azt javasolta: hozzanak létre egy szervezett csoportot, s így hivatalosan pénzzel is támogathatja őket. 1981-ben a bizottság élére Keviczky Istvánt nevezte ki.

Sok alulról szerveződő csoport megal, ha a Hivatal „kezelésbe veszi”. Most nem ez történt. A csoport rögtön kidolgozott egy munkatervet, amit az igazgató kis módosítással elfogadott. A tervvel a szakszervezet is egyetértett. A csoport nevet kapott: Muzeális Értékek Mentő Bizottság: MÉMB.

Aztán az igazgató azt javasolta: hirdessenek versenyt. Ezt azóta minden évben megrendezik. Hét év alatt 170 különböző távközlési készüléket, kapcsolóberendezést és kisközpontot gyűjtöttek. Ezek értéke meghaladja a kétfélmillió forintot. De kulturális, technikatörténeti értékük felbecsülhetetlen. A gyűjtött anyagok most a IX. kerület Bárd utca 3. szám alatti, alközponti üzem szükségstárolójában porosodnak, várva mikor kerülhetnek ki a közszemlére. Pozsonyi Vilmos a legjobb eredményt elérőknek pénzt is adott; a versenyzőket pontozással mérték, a legtöbb szempont a tárgy kora és minősége volt. Minél régiebb volt tehát egy berendezés vagy készülék, a megtaláló annál több pontot kapott. Aki száz pontot szerzett, az ezer forint-hoz jutott, háromszáz pont felett pedig már nagyon sok pénzt lehetett nyerni.

Először természetesen kőszuralkodott a gyűjtésben, az emberek mindenféle tárgyat behurcoltak, ezért aztán később a versenyek előtt mindig tartottak megbeszéléseket: milyen készülékeket, hálózati tartozékokat gyűjtsenek a vállalkozók. Egy-egy versenyen átlag ötvenen vettek részt, a Budapesti Távközlési Igazgatóság üzemének dolgozói. Közöttük a legszorgalmasabbak az alközponti

üzem emberei voltak, ők gyűjtötték a legtöbbet.

A Telefónia Archívum megvalósításának lehetősége 1982-ben vetődött fel ismét, akkor ugyanis Keviczkyék megtudták, hogy 85 végén a Várban levő telefonközpontot leszerelik. Ez az úgynevezett Várközpont, amely a Országház utca 28–30. szám alatt található a Magyar Tudományos Akadémia épületében, 1928-ban épült. Já-1 rendszerű mellékközpont, amely Magyarország utolsó ilyen telefonközpontja, és a hazai telefonautomatika első létesítménye volt. Érdemes tehát megőrizni az utókornak.

Keviczky István erről a Posta című lapban is írt és nyilatkozott a Postás Dolgozónak is. Lényege az volt, hogy az Országház utcában a leállítandó várközpont helyén hozzák létre a Telefónia Archívumot, amely lehetőséget nyújt arra is, hogy bemutassák az érdeklődőknek a magyarországi telefontechnika történetét. A régi telefonközpontot fel kell újítani, működőképes állapotban tartani, hogy a látogatók megnézhessék miként telefonoztak hajdanán. A cikke megjelenése után a kérdéssel foglalkozott a Posta-vezérigazgatóság és a Postamúzeum is, megígérték támogatásukat.

Végül is Keviczky István erőfeszítéseit siker koronázta. 1987-ben a Magyar Posta Központja megadta a starthoz a szükséges 6 millió forintot. 1987 februárjában a Posta Oktatási és Kulturális Intézet és a Budapesti Távközlési Igazgatóság megállapodást kötött a Telefónia Archívum létrehozására. Mostanra tehát minden akadály elhárult. Így reménykedhetünk, hogy 1989-re elkészül a múzeum és fogadhatja a látogatókat. Keviczky István azt mondja arról óriási dolog, ha létrejön a múzeum, hiszen nemcsak a postának kitűnő propaganda, hanem mert a múlt megőrzésével meg akkor is tudunk használni az utódoknak, amikor már nem leszünk.

Udvarhelyi András

Levélcím: BUDAPEST, Postafiók 187.

Pénzforgalmi jelzőszám: 215-96052

Budapest VIII., Horváth Mihály tér 17-19. Telefon: 342-900

1431.

P+Műk+Teknőc
+LendvayÖsszefoglalóa várközpontban létesítendő Múzeum kérdéseiről

A várban leállított 7A1 meLékközpont létesítésével kapcsolatosan az alábbi függő és rendezendő kérdések merülnek fel:

1/ A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság M E G Á L L A P O D Á S -t kötött ezévben a FOKI-val arra, hogy a vári központban helyi múzeumot alakítanak ki. Erre vonatkozólag

- tervezésre
- felújítási és építési feladatokra
- kiállítások rendezésére

intézkedni kell szakmai viszonylatban.

2/ A fenn jelzett kérdések igen rövid időn belül megoldhatók lennének, ha ezekre, a részletkérdésekre egyaránt intézkedések történnének megfelelő határidőzésekkel, egyes viszonylatokban részletekért felelősök kijelölésével.

3/ Félő, hogy a magárahagyott várközpontban állagromlások következnek be. A M.É.M.B. vizsgálatai szerint ott már jelentkeznek: rendetlenség, piszok, egyéb negatív jelenségek.

4/ Az eredetileg tervezett jövőévi, 1988-as megnyitó csak akkor lehetséges, ha a szakmai irányítás egykézben van.

5/ A TIG -nek igen jelentős szakmai és társadalmi vonatkozású sikere lenne ha ezt a párját ritkító muzeális munkát határidőre elvégeztetné és így országosan -de közép-európai szinten is egyedülálló intézmény létrehozója lenne.

Javasoljuk és kérjük e témában szakmai értekezlet mielőbbi összehívását

Bp.1987.XI.23.

.....
/ Keviczky István /
a M.É.M.B. Vezetője

1987. IV.

Jegyzőkönyv

készült a Postamuzeumban a Várközpont tervezése, irányelveinek kiegészítése tárgyában folytatott megbeszélésről.

Jelen vannak: TIG részéről: Márton Gyula

Herváth Gyula

Cseledy András

Postamuseum: Kovács Margelyné

Krissákné Farkas Pireska

Jelenlévők a helyszínt bejárva a Telephonia Archivum kialakításának korábbi tervezési irányelveit az alábbiakkal egészítik ki:

1. Bejárata áthelyezendő az akkumulátor helyiséggel szemben lévő bejárathoz. /7-es helyiség/ A régi bejárat külső nyílászárója eredeti állapotában megmarad, az ajtónyílás belülről elfalazandó.
 2. Minden nyitható árkaos folyosóra nyíló külső ajtó mögé nyitható vasrács szerkezet szerelendő fel. Hasonlóan az erre a homlokzatra nyíló ablakokra is vasrácsot kell helyezni.
 3. A 7. számú helyiség sarkában lévő raktár megnyitandó és itt ruhatár alakítandó ki pénztárpulttal együtt. A pultrendszer faragott domborműves ábrázolásokkal egészül ki. A pultrendszerhez a belsőépítész tervezőt a magasépítési osztály biztosítja. A domborműves ábrázolásokat a tervek ismeretében a Postamuseum készíti el.
- 1 db
4. Akkumulátor helyiségben a volt irodaegységben 2 db mosdó leszerelésre kerül.
 5. A régi bejárat falfülkéjében új WC, valamint a régi WC helyiségében egy pissoire kialakítása szükséges. A WC csoportot egy válaszfallal és ajtóval kell lezárni.
 6. A hőközpont helyiségének vakolat javítását és egy db szivattyú motor pótlását kell elvégezni.

PULT?

vasrács?

felnyitás?

7. A szociális helyiségen belül az összes fülkék teljes felnyitása szükséges. A zuhanyozó falat szigetelni kell. A helyiségek átszellőzése megoldandó.
8. Az akkumulátor, az áramellátó és áramellátó vezeték és a dízel vezeték elbontása Főközpont Fenntartó osztály által történik. Határidő: 1987. május 31-ig, a magasépítési osztály küldi az értesítést.
A kábelrendező részleges lebontásához szakmai felügyelet szükséges. A bontási munkákat a Belvárosi Üzem szocialista brigádja társadalmi munkában végzi.
9. A gázérzékelő leszerelése a Főközpont Fenntartó osztály feladata.
10. Határidő: 1987. április 30.
Intézkedés a PKTH felé /a távirda berendezések beszereléséhez/ a Főközpont Fenntartó osztály feladata.
Határidő: 1987. április 30.
10. A bizalmas helyiségnek megszüntetése és a kábelek lebontása azonnali intézkedést igényel. Az Üzembiztonsági osztály feladata legkésőbb 1987. április 30-ig.
11. A padlóburkolat a bejárattól a vizesblokkot elválasztó falig készül márványból, kísértő lábazattal és rézbetéttel.
12. A 7. és 6. helyiség között a válaszfal elbontása szükséges. Elbontás előtt a válaszfalon lévő fűtőtestet az akkumulátor /7./ helyiségbe kell áthelyezni. Az átszerelés időpontja a Távfűtő Művek engedélyétől függ.
13. A 7. helyiségben a bejárattól jobbra eső részen egy többlépcsős fadobogó kialakítása szükséges a motorok és hanggenerátorok elhelyezésére.
14. A kábelrendező és a központ közötti vasajtó leszerelése.
15. Az átterhelő elválasztása függőleges üvegezett térelhatárolóval.
16. Belső ablak könyöklők kijavítása, ablakok faszerkezetének javítása.

Ki?

Ki?

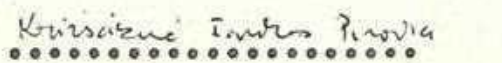
17. Belső oldalfalak szigetelése és vakolat javítása.
18. Kábelrendező átszellőztetőjének lebontása.
19. Az összes helyiség tört fehér színre festése. Valamennyi nyílászáró mázolása, a márvány színéhez igazodó színben.
20. Kilincsek és cimek egységes cseréje rézre.
21. Az archivum kialakításához szükséges beépített berendezések belső építészeti terveit az átalakítás tervezési munkáival egyidőben kell elvégezni.
- Vén!*
IV. 10. csn
22. Az elektromos tervek készítéséhez szükséges, muzeummal közösen kiválasztott korabeli világítótestek mintáit a budafoki TIG raktárból a Magasépítési osztály rendelkezésére adja 1987. április 15-ig Cseledy András.
23. Az árkádok megvilágítását a belső tér világítótestjeihez hasonlatos fényforrásokkal kell megoldani.
- ki?*
24. Az Uri u. 49.sz. bejáratánál a homlokzaton megfelelő bronz tábla helyezendő el.
25. Az elektromos tervezésnek tartalmaznia kell a telefon védő csövezés tervét, ennek nyomvonalát és méretét Cseledy András adja meg a tervezőnek.
26. A villamosterv készítésénél figyelembe kell venni a későbbi betelepítésű központi vezérlésű hangosított vezetés elektromos igényeit.
27. Bejáratí csengő létesítése szükséges.
28. A hygienés helyiségek és öltöző mettlachi lappal burkolandók

Budapest, 1987. április 2.

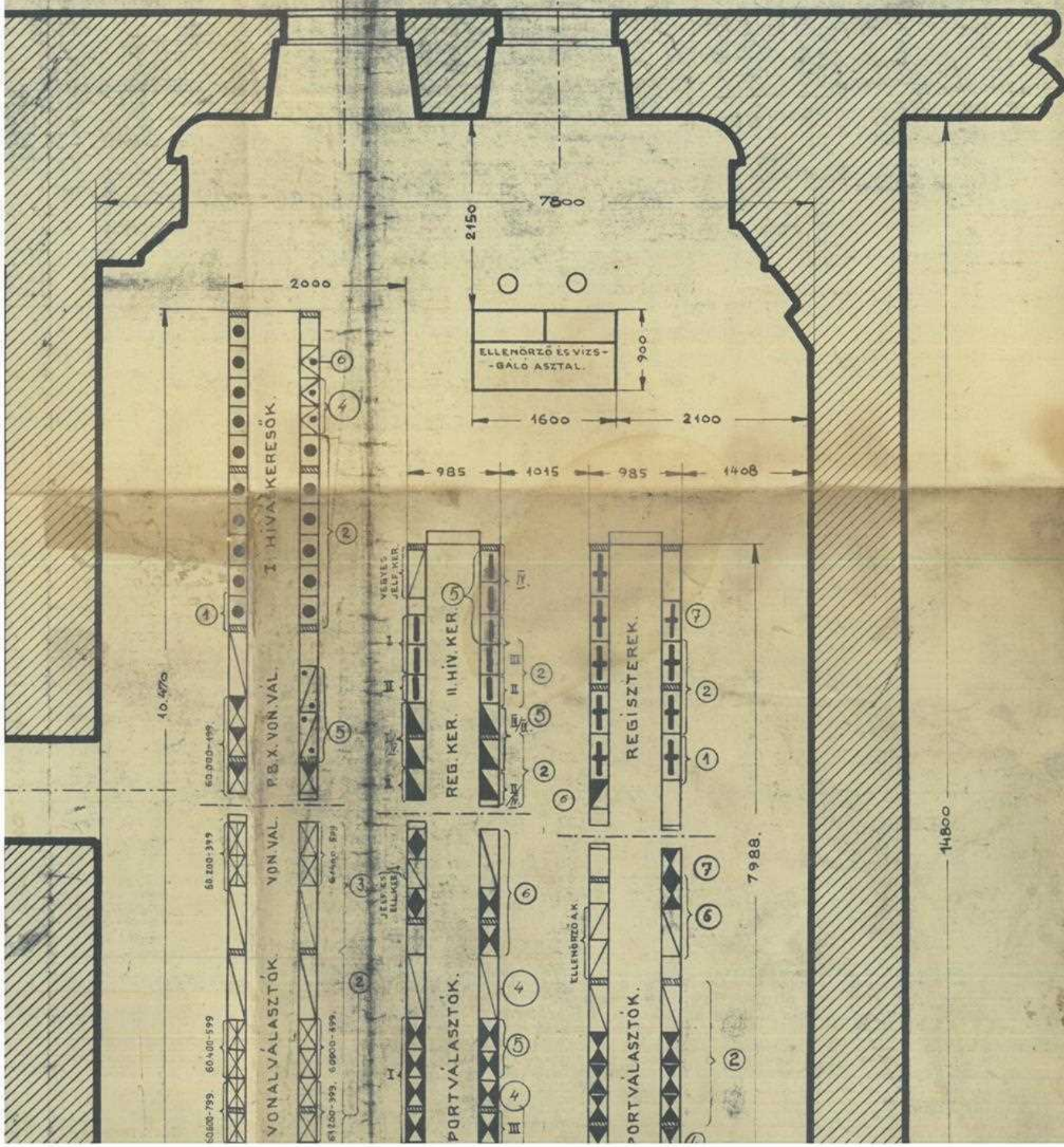

.....
Márton Gyula

.....
Horváth Gyula

.....
Cseledy András

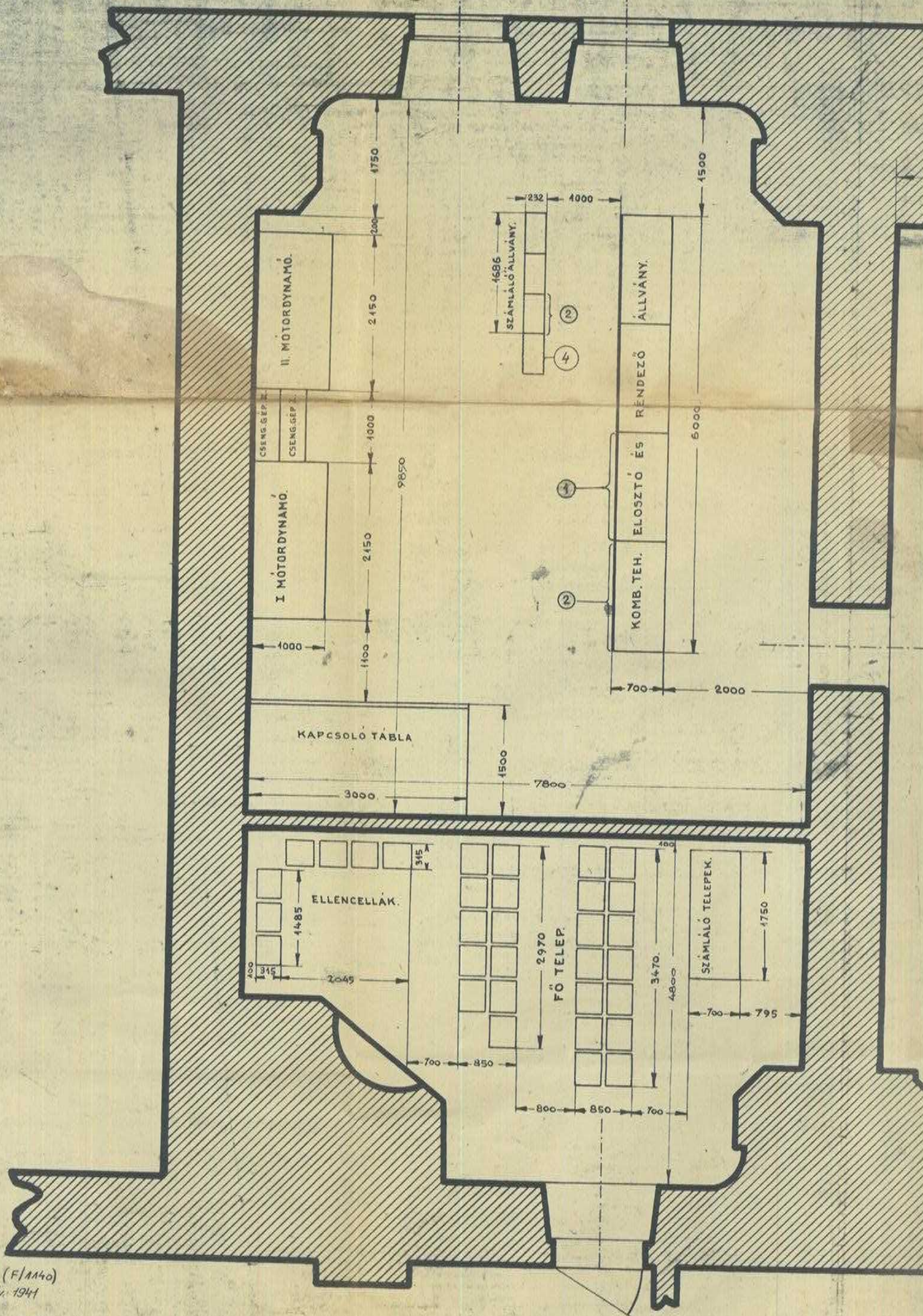

.....
Krizsákné Farkas Piroska

.....
Kovács Gergelyné

ALAPRAJZI JELZÉSEK.

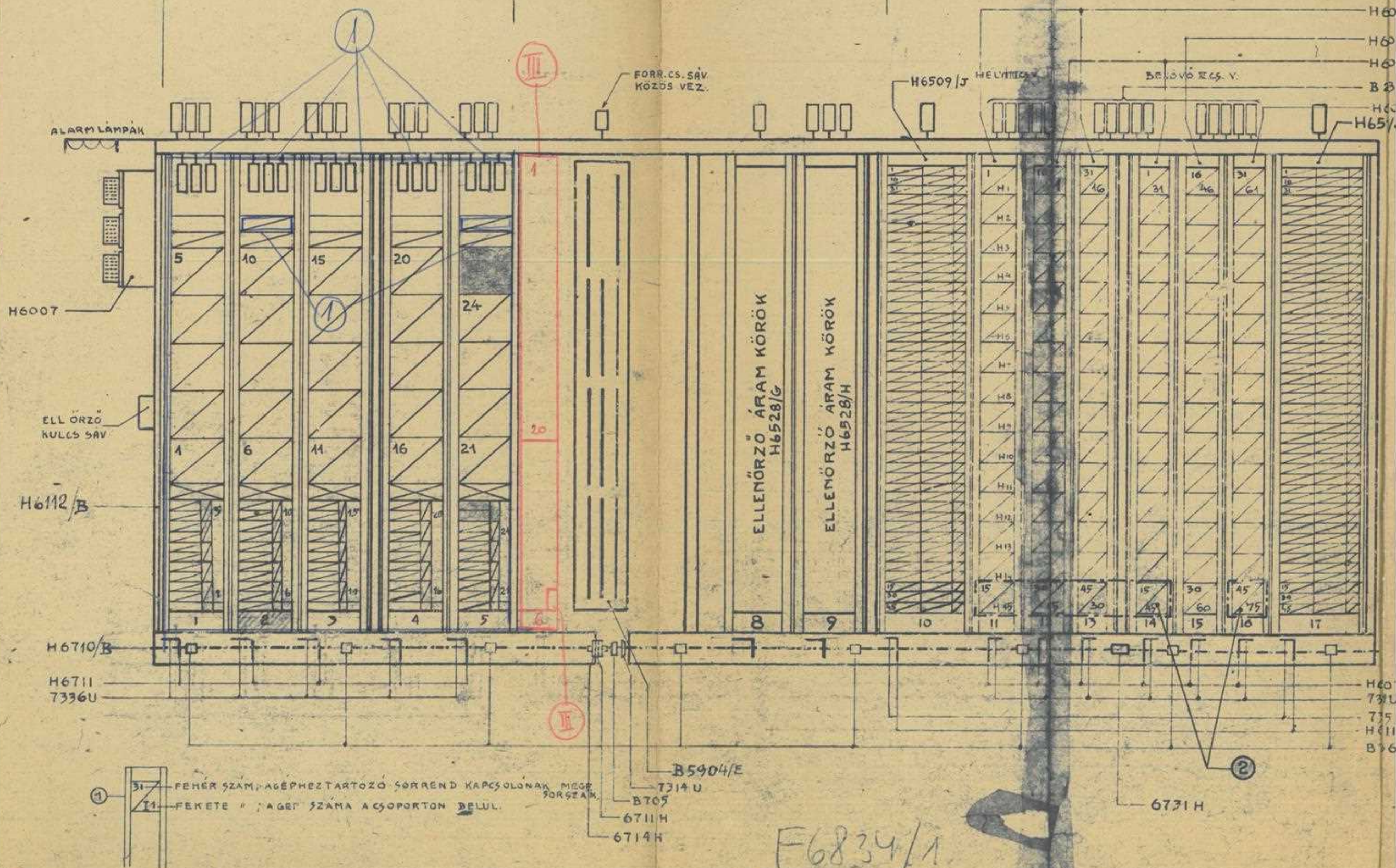
- I. HÍVÁSKERESŐ KERET.
- II. HÍVÁSKERESŐ
- REGISTER
- REGISTER KERESŐ
- I. CSOPORTVÁLASZTÓ
- I. HÍV. KER. KIEGÉSZÍTŐ
- III. CSOPORTVÁLASZTÓ
- VONALVÁLASZTÓ
- IDŐZÍTŐ

- ① Bőv. 1942 (F/1140)
- ② Folyt. bőv. 1941
- ③ Bővítés 1941.
- ④ 200 kV-ra bővítés 1939/40.
- ⑤ 57009/1935 SZ. RENDELÉS SZERINTI BŐVÍTÉS
- ⑥ 600-AS BŐVÍTÉS / 91.200 AS HÁLÓZAT /
- ⑦ 100-AS BŐVÍTÉS / 70.000 ES HÁLÓZAT /

REGISTEREK

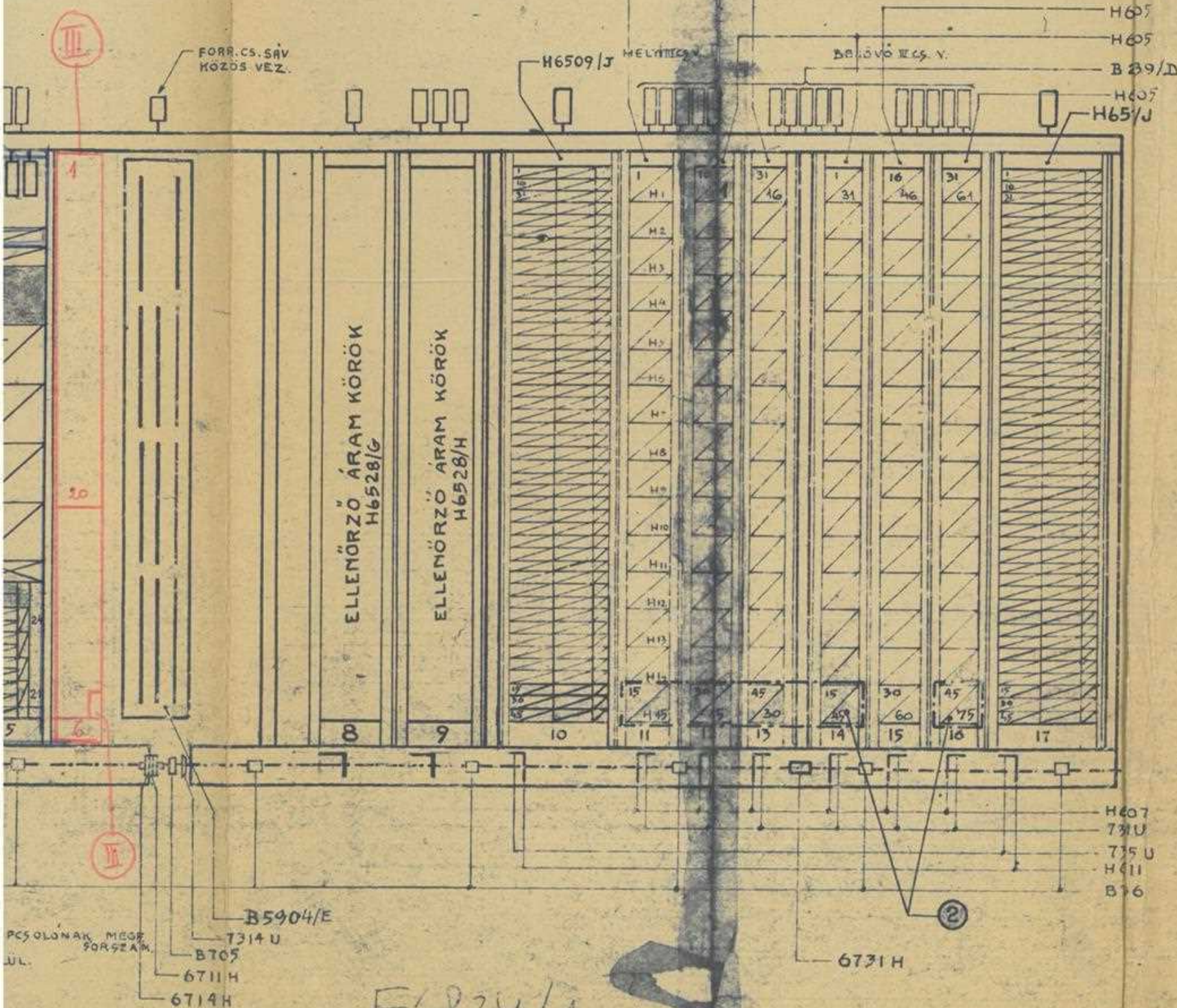
HÉLYI ÉS BEJÖVŐ III. CSOP. VÁL.

HELYI ÉS BEJÖVŐ III. CSOP. VÁL.

GEPÁLLVÁNY [RACK] REGISZTEREK ÉS III. VÁL. KERETEK RÉSZÉNEK - SZERELVÉNYEK.

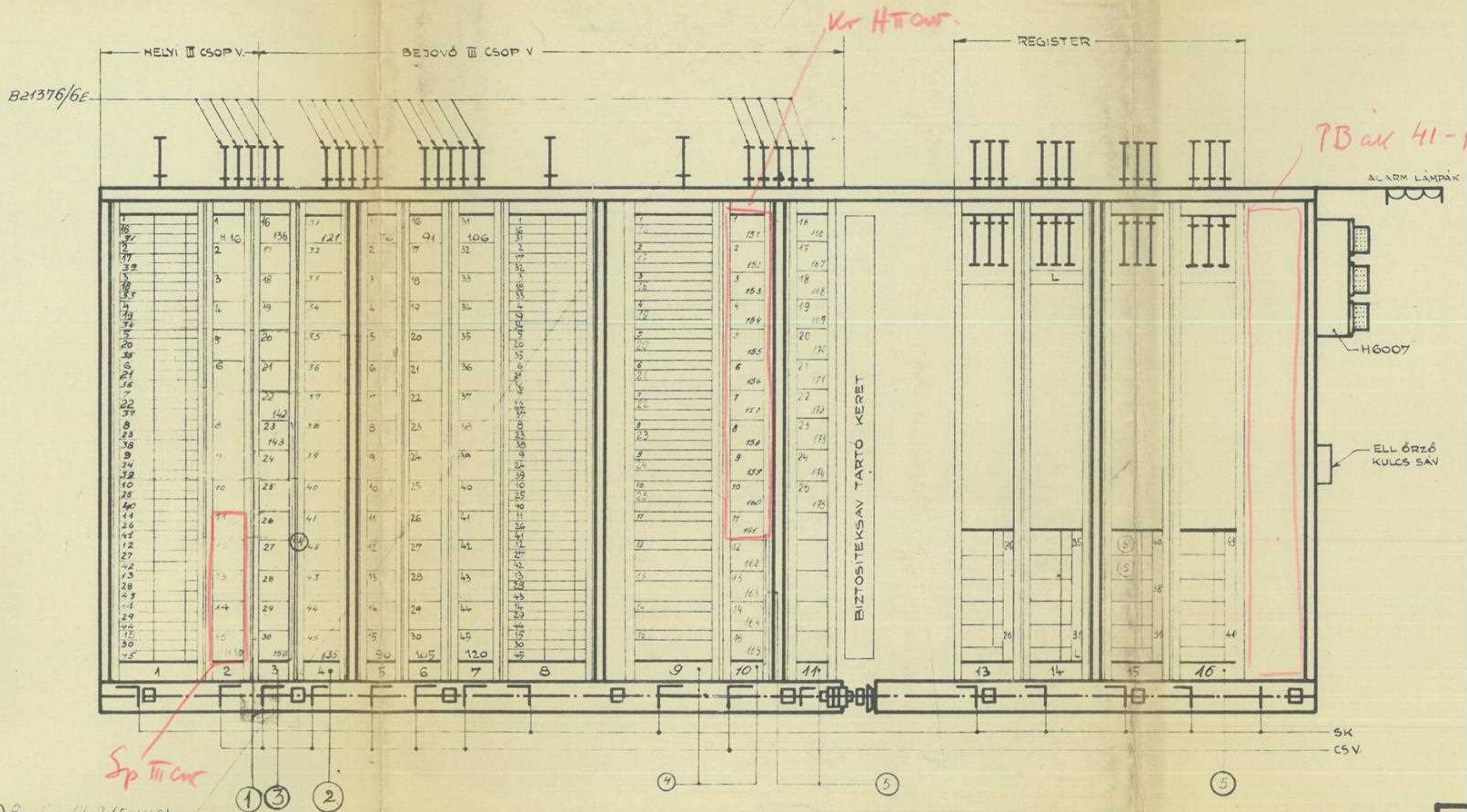
SOR SZÁM	RAJZ SZÁM	MEGNEVEZÉS	SZERELVÉNY
1		REGISZTER KERET	7 DB. RELAIS REGISZTERRE RENDKAPCSOLOVAL LEPTETŐ
2		- - -	- - -
3		- - -	- - -
4		- - -	- - -
5		- - -	4 DB. RELAIS REGISZTERRE 8 DB. RENDKAPCSOLOVAL
8		ELLENŐRZŐ Á. K. KERET	
9		ELLENŐRZŐ Á. K. KERET	
10	H6500/J	KOMB. KERET (610)	42 DB. RENDKAPCSOLOVAL ELLENÁLLÁS SÁVVAL VIZSGA
11	H6405	III. CSOP. VÁL. KERET	14 DB. HELYI III. CSOP. VÁL.
12	H6405	- - -	14 DB. BEJÖVŐ III. CSOP. VÁL.
13	H6405	- - -	14 DB. - - -
14	H6405	- - -	14 DB. - - -
15	H6405	- - -	15 DB. - - -
16	H6405	- - -	6 DB. - - - 8 DB. KÖZÖS CSOP. VÁL.
17	H6511/J	KOMB. KERET (610)	48 DB. RENDKAPCSOLOVAL ELLENÁLLÁS SÁVVAL VIZSGA
	H6126/A	BIZTOSÍTÉK SÁVTARTÓ KERET	11 DB. BIZTOSÍTÉK SÁVVAL
		FORR. CSÚCS SÁV	
	B2139/D	- - -	6 x 30 - 15 DB.

F6834/1

VII. KIADÁS 930. VII. 25.
VI. KIADÁS 928. XI. 19.
V. KIADÁS 927. V. 17.
IV. KIADÁS 927. II. 24.
III. KIADÁS 926. V. 30.
II. KIADÁS 26. VII. 13.

E. I. V. R.

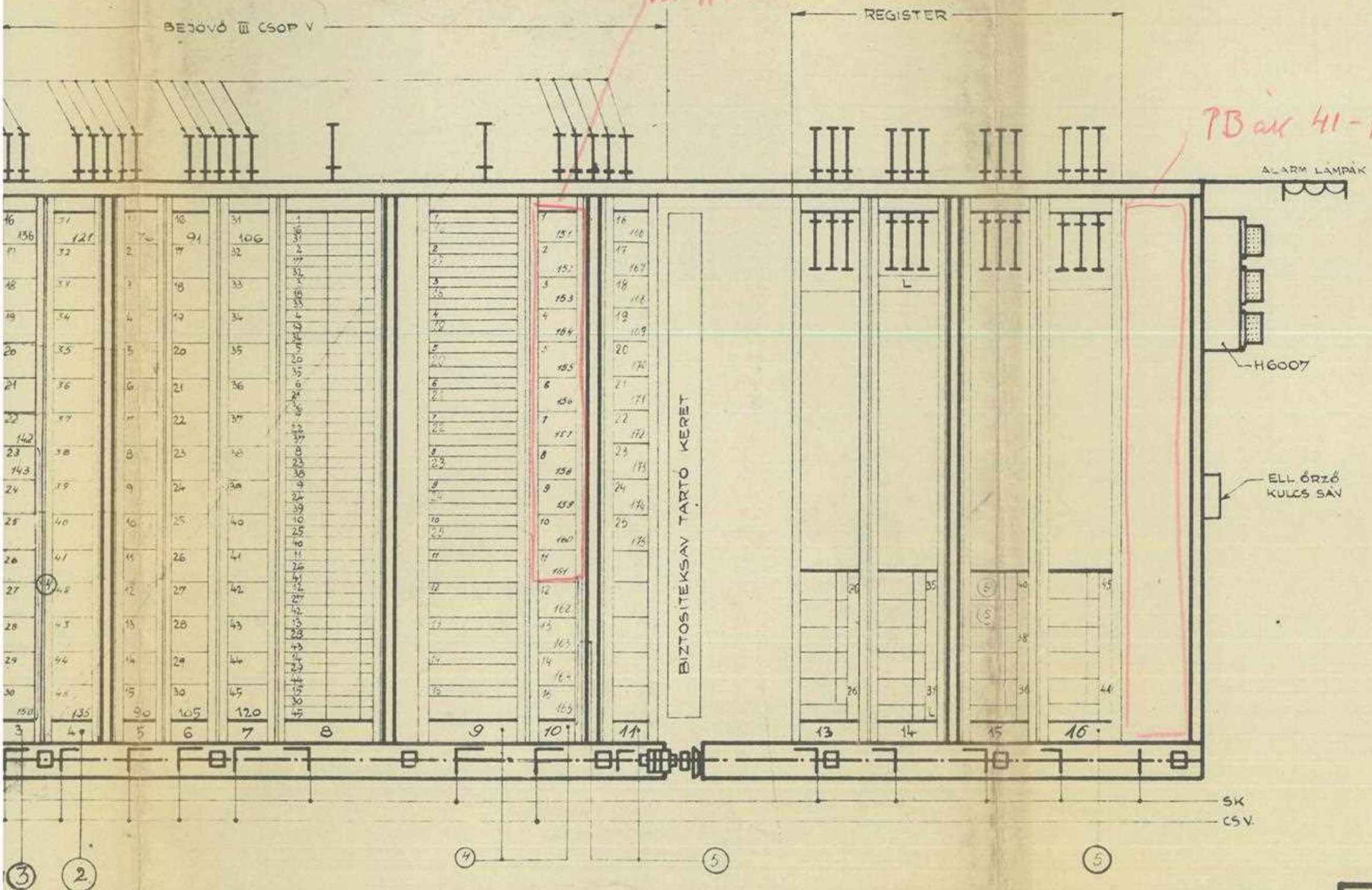

- ⑤ Borítás (1/2 (F)/1100)
- ④ Folyt. bőr 1941
- ③ Borítás 1941.
- ② 200 korrózió bőr, 1939/40.
- ① 57009, 1935 SZ RENDELES SZERINTI BŐVÍTÉS

A MEGHAJTÁSOKAT LÁSD: ÜGY 1155* RA
 ABIZT. SÁV. KERET KÁB. ÉS ELREND. LÁSD. KI
 A REG. KERETEK BEÜLTETÉSEIT -- :AL
 A CSOP. VAL. KOMB. KER. BEÜLT. -- :AL
 A CSOP. VAL. GÉP -- -- :AL

Kr. H.T. aut.

PB aut. 41-116

1:25

VÁR AUT. MK
 GEPÁLV. VI

H683

STANDARD V R

1. BÖVÍTÉS